

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre . . . . . 6 for.
 8 hóra . . . . . 4 "n
 4 hóra . . . . . 2 "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legjutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdíj: minden beikta-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

8

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat, és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reklamatiók a kiadó-szerkesztőhöz küldendők. Lakása Széchenyi utca 913 szám.
 363

Első évi folyam

22. szám

Unghvár september 26. 1863

Fölvívás!

Az unghmegyei gazdasági egylet alapszabályai értelmében tartandó őszi gyűlés határnapjánál f. évi octóber hó 8-ik napja tüzetvén ki: az egylet tagjait a kitűzött napon reggeli 9 órára az unghvári korona vendéglő teremében megjelenésre tisztelettel felkérem.
 Kelt Iskében, sept 22. 1863.

id. Horváth Gábor,
 gazd. egyll. elnök.

Felhívás!

Zemplénmegye lelkes honfiai-és honleányaihoz.

Szomorú napok küszöbén állunk! Hazánk történelme ismét egy gyászalappal gazdagodik! A szép alföld rónán éhhalál uralg, a magyar ember segítségért esengve nyújtja ki kezét, mint hajós a zajló tengeren a révpart felé. Ne zárjuk el füleinket a bánatos panaszok előtt, ne kényszerítsük szívünket érzéketlenségre, és ne vonjuk vissza az esengve nyújtott kezek előtt adakozásainkat, hiszen a magyar nemzet fiait, szeretett hazánk szív-erét kell megmentenünk a végpusztulástól. De ki is volna oly szükkeblű, hogy segély nélkül hagyná honfiai társait, kik éhséggel küzdve marháikat is — takarmány teljes hiánya miatt, részint elvesztesgetni, részint a marhavész által elsepertetni látja.

Zemplénmegye alsó vidékén lélekrázó jelenetek figyelmeztetik az embert, hogy a nyomor és inség itt is áldozatává tette az egész környéket, hogy az, kit a sorsjótéteményeiben részesített, emlékezzék meg azokról is, kik nyomorban s inségben szenvednek. Midőn ezek felségelésére a zemplénmegyei gazdasági egylet adakozási ívet nyit, fölvívja a megye lelkes honfiai és honleányait: ne engedjék elveszni megyéjük alföldjét és tehetségök szerint járuljanak a segélyezési szent célhoz.

Áldozunk tehát! itt a tág tér, hol most mindnyájunknak a jótéteményekben versenyeznünk kell, vonjuk meg magunktól mind azt, mit nélkülözniünk lehet, tegyük félre a munkás kezek meggazdálkodására szánt gazdasági gépeket jobb időkre, nyujtsunk kereset módot a szükölködőknek, segélyezzük azokat pénzben és élelmi szerekben s működésünk áldást-hozó leend, megmentjük vele testvéreinket.

A t. c. gyűjtő urakat felkérjük, hogy íveiket folyó év november 1-sőig az egyleti segélyezési-bizottmány elnökéhez nagyságos Dráveczky Alajos urhoz Mádra küldjék be, a gyűjteményeket pedig

az naptól kezdve az egylet rendelkezésére magoknál készen tartásák.

Kelt Tokajban, szeptember 3, 1863.

Dercsényi Kálmán,

Zemplénmegyei gazd. egyll. alelnök.

Boronkay László,

ugyanazon egylet jegyzője.

A nép kedélyéről.

(Ismertető rajz.)

(Vége.)

Láthatjuk tehát, hogy a költészet egyik ágának alfaja s a vallás teszi népünkben a kedély melegségét; e kettő oly viszonyban emeli egymást lelkében, mint szokta a tavaszi idő a nyárit minden évben; az első szebb, bájosabb, a másik melegebb, dusabb, míg képzeletök, mint homályos felhők mindkettőt sokszor behuzzák s termékenyítik.

Nem is mondom ezek után népünket durva s egészen műveletlen lelkűeknek. Szellemi fejlettségüket hasonlítom az oly gazdához, kinek termése elég van ugyan, de dolgozó karjai kevesek; azonban ne vádoljuk érte, szükségeit fedező ő, ha lehetne: ép így van népünk is.

A folyó erjeje nagy, de ha kiárad óriási dolgokat művel; így a népben nagy erjeje lenne a lelkesedésnek, ha előrelátóbbak volnának azok, kik könyveket irnak az egész világ számára, csak a népet feleldik ki.

Higyük el, hogy azon számtalan írott munkák közül, miket csak írunk irtak, alig forog kezökben egy-kettő. Szükséges irányu tán egy sem. . .

Lapjaink közül is alig van egy, mely tán kezökbe való lenne; ezt is nem nekik írják szorosán, hanem inkább olyanoknak kik a népetet nem ismervén, könnyebbség okáért a könyvekhez szoritkoznak. A népszerű nevelésről, magatartásról szóló, szóval bevezető oktatásu-könyv ritkán vagy sohasem olvastatik általok. — Aztán ha volnának is számukra való könyvek, áraiik miatt meg nem vehetik, mert méreg drágák. — (A „Vasárnapi könyvtár”, elég olesó volt, s a „Magyar ember könyvtára” még olesóbb. Szerk.)

Pedig azt tartom, hogy a nemzeti világosodás nem zárja ki szabályaiból a népet; törvényes kamatjait úgy tartozik megosztani a nép, mint az uri rend közt, mivel a tőkétégy forrásból vevé át: a nemzeti erőből. — Nemzet alatt pedig ne értsük a népet is egyszersmind? Törvényeink melyik sora szól a hazai közös esinosodás, művelődés ellen? Igen bizony a népnek iskola kell, gyakorlati iskola, hogy el ne felejtse nemzetét becsülni. Jó könyvekből lehet a szívet nemesíteni csak.

Egy szomorú dolgot említek még föl.

Népiskoláinkban — persze ez is különféle sok helyen — a tanítási mód hanyag és fölötte rosz. Ha a gyerek már olvasni jól tud s még nem ment el kedve a tanulástól, koránsem szoritják erős tanuláshoz. Kis katekizmus, Biblia, néhol Földrajz teszik tankönyvüket; magokban jók, de vajjon e kevéshez nem lehetne-e hozzá füzni még egy népszerű „Magyarok történetét”? Utazzuk be magyar földünk legnagyobb részét s a népet nemzeti történetünkben tán legszegényebbeknek fogjuk találni. Beszélhetünk nekik sz. István, sz. László, s Mátyás királyon kívül akármelyikről, idegen hang lesz előtte minden név; ittott hagyományos emlékek bevették szívökbe az emlékezet érbetüit, de mit ér ha e betük is mohosak, nincs történet, mely kicsiszolhatná. — Ellenben a Borszem Jankók, a Réz király, Tündér Ilona, Fekete vár, a Lidérc és számtalan mese sokaktól jobban elmondatik, mint a „Mátyánk.” —

S mi okozhatta népünkben ez együgyü babonás hitet? A jó könyvek hiánya, semmi más.

A világ minden theoriája, ugymond egyvalaki, a példaadás fáklója nélkül kevés gyümölcsöt hoz. Azért kár azoknak, kik a tudományban jártságok, — a népről megfeledkezni, s nem részesíteni szerzett tapasztalataikban. Tanulni emberismerettel könnyebb, mint hasztalan küzdelem közt kísérteni saját erejét; mert hiába ember és tudomány elválhatlan ugyan, de a hol nincs emeltyü, mely a súlyt kiemelje ezredéves helyéből, nehéz abból eszközt látni használható tárgyra.

Kik a népet ismerik közelebről, tudni fogják, hogy kevés követeléseik vannak, hogy jó és balsorsban kömyen türik szenvedéseiket. —

A történet lapja is alig mutat föl egy pár helyen kívül oly tény hol politikai szempontból fanatikussá tudott volna lenni; mindenütt komoly természet, nyugodt kedély s mély érzés jellemzik lelkületöket. —

A mely nép pedig higgadt tud lenni ön magában, annak életfolyama meg nem szakittatik kétségbeeső unottság által. —

E szerény sorok bátoríták lelkemet átérezni a nép szükségeit s ha lehetséges bennök kimutatni hiányos cletöket, melyen segíteni annál könnyebb lenne, minthogy eszközeink heverve készen állanak.

Arany János egy helyen a művelődést ertíve így szól:

„Hajt az idő gyorsan — rendes utján eljár
 Ha felülünk felvesz, ha maradunk nem vár;
 Változik a világ: gyengül a mi erős,
 És erős lesz a mi gyenge volt ezelött.”
 s igen találóan fejezé ki vele szükségünket, mely mindnyájunkat a korrall egyvonnalban haladni kényszerít.

Ha nézzük népünket szerény elvonult-

ságában, munkája után, midőn önelégülten okosodik egyről másról vajjon kiből ne támadna azon gondolat, hogy a nép még nem veszté el a haladás szövegét, hogy csak szikra kell, mely azt meggyujtsa s mind kik a hajnal várjuk egy ponton fogunk találkozni; a nap első meleg sugara meghozza lelkünknek rég táplált reményeit s elmondhatjuk ama látnokkal: Im örömmel megyek el, mert láttam édes népemetszellemi tehetségében magasra nőni.

FINCICKY MIHÁLY.

Adakozások az alföldi szűkölködők felsegelésére.

Gyűjtők: Makay Dániel, Dietz Gusztáv, Liskay János, Lám Vilmos, Weinmann Mór.

Adakozók:

(Folytatás.)

Povolnyi Biri 1 forint, Szeglethy János 1 ft, Engländer Mór 1, Glas János 40 krcár, Freudhoffer József 2 ftos ezüst talért, Katkitsch (kapitány) 40 krt, Hensl Ágoston 1 ft, Weiman Mark 1, Dr. Spitzer Herman 2, Ujházy Jánosné 2, Elgner 1, Seiden (mérnök) 1, Pribék Miklósné 1, Francsek Franciska 1, Mihalovics József 1, Frank Mihály 1, Seiden János 1, Seling Pál 1, Mislinszky Józsefné 5, Royko Béla 1, Labancz (kanonok) 2, Zombory (kanonok) 2, Romzsa (tanár) 1, Demjanovits János 1, Fraindlich 1, Hartman Tini 1, Göney János 1, Ladisinszky (kanonok) 1, Liebhart (osk. igazg.) 2, Telmányik István 1, Mocsary János 1, Vecsanyi István 1, Rác Károly 1, Seefranz (kapitány) 1, Brondoló (örnagy) 3, Grosz Ábrahám 1, Rosinszky János 2, Bunzel (adó inspector) 1, Krumer (ellenőr) 1, Drabinszky Soma 1, Csopcy (kanonok) 1, Bacsinszky (kanonok) 1, Ungvári kincstár bérleje 20 ft, Weinberger Henrik 1, Mondok (tanár) 1, Gerzanits 1, Berl Salamon 1, Rothman Ignátz 1, Burger Manó 50 kr. Waldman Ábrahám 1 ft, Roth Vilmos 1, Fränkel 1, Reizman Jak. (vad. kerti) 1, Korbai Ferenc 1, Filipovits Herz 1, Kalecsenszky (adó szedő) 50 kr

Gondolovits (özvegy) 1 ft Nimpfer (Bezei jegyző) 1, Vönczy József (örnagy) 2, Grünberger Herman 1 ft, Goldenberg (özvegy) 20 kr, Weisbach József 60, Harnisch 30, Potsátó 50, Svingula József 10, Linner János 1 ft, Klein József 20 kr, Beer József 20, Punták György 10, Hribák 10, Stépán Ferd. 50, Sztahurszky (özvegy) 40, Pásztor József 20, Goits József 20, Szurinka Mihály 20, Droszt Károly 20, Dalejesik János 50, Haagelné 20, Neumanné 20, Balogh János 50, Illavathy István 30, Propper Mark 20, Prusinszky Pál 50, Kálmán 50, Blasko Mihály 20, Breznay Pál 12, Kertész János 40, Kókomezei 50, Pál András 10, Roth Salamon 10, Roth Pinkász 10, Weinberger H. 20, Halpert 20, Hendrich 40, Roth Sámuel 1 ft, Grünbaum Herm 10 kr, Faerstein Jakab 40, Grüner 20, Mihalkovics 30, Weisz Adolf 10, Hartman Herman 20, Roth S. (köszörüs) 20, Sauer 10, Klein Mark 50, Eekér 40, Weisz Herman 70, Schulman I. 30, Lövi 20, Weisburg Pinkász 50, Zaler Poly 20, Klein Jos. 20, Lang Elkan 50, Gottlieb 10, Schulman Farkas 50, Lehrner 50, Markovits Mark 20, Klein József (borbély) 50, Preisz Herman 30, Mérey Samu 30, Schinberger Sali 7, Weinfeld Mark 30, Herez Benedek 20, Schönfeld 50, Klein Márton 40, Szűts Zsigmondné 10, Schor Simon 40, Novitzky 20, Demes Ist 40, Horinesak Anna 30, Bonai István 40, Dudinszky (özvegy) 10, Erezeli Lipót 40, Balugyánszky (özvegy) 60, Schindler József 11, Müller 20, Zwiern 20, Schwarz Deborah 20, Feldman 20, Urban István 50, Kapisinszky (özvegy) 20, Orosz Péter 50, Henel 20, Gerzanics Péter 30, Mittelman 6, Haraszthy János 10, Brodi Gyula 40, Emma 10, Detela 10, Gábor András 10, Szatala 10, Stuhan István 50, Donics 50, Schichta 10, Tirman M. 20, Propper Julie 20, Standler 40, Rein István 50, Rosenstein Emma 20, Rosenstein Aron 40, Marmorstein Lázár, 30, Grünbaum Samuel 50, Tyrnauer (tanár) 50, Ditz Sándor (gyermek) 20 kr, Turner András 5 ft, Tomor Ferenc 1, Hruska (főhadnagy) 50 kr, id. Katona Sámuel 1 for, Lyachovics Endre 5, Baskószky András 1, Dietz Gusztáv 5, Weiman Mór 5, Liskay János 4, Krisch Mihály 2, Kornstein János 2, Makay Dániel 3 forintot. Petrik (tanár) 1 ft.

Összeg 337 ft. 33 kr.

Hozzá adván az eddig szerkesztőségünknel feljegyzett 492 „ 72 „

A nép ünnep jövedelmét 147 „
Fincicky adományát 1 „
Bejött a fennebbi célra megyénköl összesen 978 „ 5 „
(Folytatjuk.)

Levelezések.

Bereghmegye,

Volócz szept. 22.

Kedves barátom! Utolsó levelemben azon ígéretet tettem neked, hogy átrándulván az innen oly közel Lengyelországba, meglátogatlak soraimmal onnan. — Én Lengyelországba voltam; és ígéretemet mégse válthatom be, részint mert olyan helyen és csak annyi ideig mulattam, hogy a tapasztalások, miket ott szereztem esekélyek s így másokra nézve kevésbé érdeklők, kivévén azokat, melyeket a mostani világköriülmények miatt — se én megírni, se te lapodba felvenni nem tartanánk tanácsosnak, részint pedig azért mert nem akarom ön - szerezte tapasztalásom gyanánt a világ elé állítani azt, mit csak másoktól hallottam vagy olvastam, nehogy azon nagy írói hibába essem, mit görögül „apografa“-nak neveznek. Az irodalom bár profán dolgokat is tárgyal, mégis szentély a maga nemében, s mint ilyennek avatott papjai vannak, kiknek avatottságával nekünk nem szabad vissza élni. — No do hagyjuk ezt — — — elég az ahhoz hogy az én lengyelországi létem hasonlít ehhez: Romában voltam de nem láttam a pápát, csak a katonáit, a katonákról pedig nem szabad szólni, mert azoknak éles kardjuk van ám . . . .

Igy tehát levellem nem is onnan datálom, hanem innen hol most vagyok. Ha jól emlékszem, egyszer azt írtam neked hogy e vidékről mely nagyon egyhangú nem sokat írhatok, azonban most egy kissé meg-

TÁRCA.

Karaffa végnapjai.

(Ballada.)

Meggörnyedve, — sárga arccal
Jár alá s fel a nagy ur; —
Félve tekint jobbra, balra
S el elkékül sápadt arca,
S borzadva ágyára hull.

Majd felugrik, és merőn néz,
Vérben usznak a szemek,
Ah mit láthat, hogy kezével
Hirtelen szemét fedé el
S mint a hárslevél remeg?!

A vihar zug és sötétben
Leborult az éjszaka;
Kihalt az élet már régen,
Nincs is talán senki ébren.
A gyilkos viraszt maga.

Évek óta nincs nyugalma,
Rágja a féreg belül;
S játéka képzőtenek
Mindig borzasztóbban kélnek,
Mindig és szüntelenül.

Most is hall még, most is lát még
Pattogó láng-oszlopot,
Melyet az ő boszuszomja
Gyújtott egy ártatlan honra,
S most lelkében ég, lobog.

A merre lép mindenütt köny
Mindenütt csak vérpatak;
S a szomoru gyászos árnyak
Sorba mind eléje állnak,
Szörva kintöz átkokat.

„Átkozott légy rabló, gyilkos
Nézd csak, nézd ez őszfejet,
A hazáért hullt a porba
Gyilkos, a te parancsodra...
Mit vétettem én neked?”

„Átkozott légy rabló, gyilkos
Te ölted meg férjemet,
Nézd csak most e kisdéd árvák,
Az egész hont össze járnak,
S sirva kérnek kenyeret.“

„Átkozott légy rabló, gyilkos
Hová tetted gyermekem? —
A tömlőben éhes férgek
Elevenen emészték meg....
Add hát vissza őt nekem!“

„Átkozott légy rabló, gyilkos
Hová tetted jegyesem?
Vizfenékről jöttem érte
Lábadhoz borulva, kérve:
Oh add vissza őt nekem!“

És így mennek el előtte
És ő látja, hallja mind...
S általa mit szenvedének:
Rejtékben kebelének
Érzi ő mind azt a kint.

Éveken át minden éjjel
Rémei fölkeresik,
A halált hiába várja,
Nem jő, nem tekint rája,
Hogy könnyítse éjeit...

Mig végre egy villámteljes,
Borzadalmas éj után;
Torzult arccal, hült kebellet
Ott lelék a cselédek fel
Szobájának padlatán.

Polaeszkó János.

Lorantfi Susarna levele

1650. évről.

Instructio pro Generoso Jona M... Aulae nostrae familiari primario.

1. Az Helmetzi és Dobo Ruzskai Jóságok állapotja felől micsoda Rosolútióval és Decretummal jött meg e Felseghetől Klubusiczki Uram, úgy tudgyuk e kegyelme voltaképpen informatus, mindazonáltal nagyobb értelemnek okáért, im kezéhez adtuk e kegyelmenek azon Decretumnak verissima paraiát. —

2. Elmenvén azért e kegyelme Bécsben leghelseöben is Cancellarius Uramat e kegyelmet keresse meg levelünket meg adván e kegyelmenek, jelense azt meg, hogy azokban az dolgokban való faradsaghat e kegyelmenek, mellyekben volt Expeditus Klubusiczki Uram kedvessen vettük Helmezi es Doboruszkai dologhban valo resolutiojat e Felseghenek acceptaltuk, es azt a penzt mellyet e Felseghe ker meghadgyuk o Felseghenek, csak e Felseghe is parancsollyon az kamaráknak, hogy juxta modum in Negotio Szt-Miklós observatum, mennél hamaréb certifiállják, es admoneállják, az mostani Possessorokat ad summam ipsorum levandum.

3. Legyen az után szembem e kegyelme Felseghevel is, s levelünket meg adván e Felseghenek becsölettel köszönnye meg hozzánk való kegyelmeseget, mellyet mutatott az Helmezi es Dobo Ruzskai Jóságok Redemptiojában, készek vagyunk az Auctiót juxta Decretum suae Majestatis letenni, csak e Felseghe is meltoztasson parancsolni az kamarakkal, mennél hamaréb ezen dolgot vegyék rectificatióban, praefigalvan egy brevis terminust az mostani Possessoroknak ad le-

Élénkült. Bereghmegye nagyobb részének úgy e felvidéknek is Bécsben lakó földes ura s e megye örökös főispánja az ifjú Schönborn gróf más három fiatal gróffal itt van, és épen e helységben. Nem lesz érdektelen elgondolni a szülői szárny alól mulatni eresztett 24—25 éves ifjú grófok szabadnak érezvén magukat, ily roppant terjedelmű birtokban mily eikázást visznek véghez. Legfőbb mulatságuk a vadászat, de szerencsétlenek, mivel még eddig e rengeteg vadaskertben, mert a beregi hegy-sorozatát méltán nevezhetni annak, semmit sem lőttek, ha csak ezután nem fognak, pedig az itteni különben is szegény lakosoknak a hegyek lábainál levő zabvetéseiket már egészen tönkre tették a medvék és vadsertések.

A napokban séta lovaglást tettek az e vidékén élő magyarországi kárpátok királynéjához, mi leginkább magára vonta az ifjú grófok bámulatát, és valóban ez érdekes látvány is; talán meg nem haragszik betűszedőd ha egy pár szót szólak e királyné felől. Ez egy átmérőjében két öl vastag és 38 öl magas fenyő fa, melynek ágai csak a 20-dik ölnél kezdődnek; egy szikla esúcson mint egy mutató jel áll, mutatván fel az égboltozatfelé: nézz föl — föl parányi ember és lásd mily kicsiny vagy! Őt — hat évvel ez előtt egy angol lord járt e fához s annyira megtetszett neki e fa vidékével együtt, miszerint angol természeténél fogva azon fogadást tette, hogy itt fogja e fához közel örök álmát aludni, és szavát be is váltotta, mert hosszas utazása közben, ha jól tudom Chinában egészsége gyengülését érezvén, azonnal utra kelt, s ide érkezvén, rövid betegeskedés után csakugyan meg is halt itt, sirja most is látható. Lakik itt egy pór ki e fát egész tetejéig vashorgok segítségével megmássza, e merényletet utójjára akkor tette, még midőn az öreg Schönborn Károly gróf élt és itt volt, s a jutalom mit

vandam Summam ipsorum s ugyan most ha lehet meltoztassék eő Felseghe azon jószágokul való Donatiókat expedialtati mihezt eligazodik a dologh az Possessorokkal absque procrastinatione letesszük eő Felseghenek az Auxiot, addigh bar az Fiscus kezünkben ne adgya az jóságot, melyről assecuratiot is tehet eő kegyelme penes transmissas sibi plenipotenciales.

4. Extrahallya eő kegyelme ex Libro Regio Magoci Familianak micsoda jussal atta volt el, valaha Maximilianus Helmecezet avagy azután is ha valamelyik király adta volna el utrunque azon jóságot valakinek.

5. Az Sárosi Donatióért kellett Klobusitzki Urnak 1000 Tallért igerni Cancellarius Urnak, abban eő kegyelme adott megh 500 Aranyat, maratt adossa 900, Tarellal im azt is megh kültük aranyul, Aureos 450 eő kegyelme adgya megh eő kegyelmének kerven Klobusitzki Uram obligatoriáját az Conserva-tortól.

6. Azon kívül is igert Klobusitzki Ur eő kegyelmenek 1000 Tallért Helmecezi dologban való faradsaghaert, el igazodvan az dologh az Parsokkal megh leszen az is okvetetlen Bialokat is eő kegyelme számára nem sokkára megh indittattyuk; Egyeb dolgokban is minden alkalmatossággal kedveskedni akarván eő kegyelmenek.

7. Cancellarius Urnak az Helmecezi és Dobó-Ruszkai Jozzaghról való Donatióért ad Summam nyoltz szaz Tallerokat igerjen, eő kegyelme, s ha lehet annál is aláb alkagyék. Datum in Arce nostra Patachiensi die 2-a Aprilis, Anno Domini 1650. Susanna Lorantfi mp. (LS)

közli Turzó

azért nyert a gróftól, a leggazdagabb parasztok egyikévé tette őt falujában.

Most a vésteljes látvány nem szemlélhető, mert azt mondják, az illető ember már koros s gyenge.

Mi az itteni időjárást illeti: nappal szép, derült de szeles idő van, éjjel többnyire tiszta és érezhetőn hideg, e hó 11-én nem csak a havascsucok hanem a nagyobb szerű hegyek is hóval voltak borítva de már elolvadt, a pór nép nem tudom miért — talán tapasztalásból — azt állítja hogy ez hosszú ősze mutat. A mezei munkát illetőleg, most foly a zab és sarju kaszálás, káposzta itt mindenütt igen szép de csak most kezd borulni, kint szokták hagyni még a fagyban is egy darabig, kolompér is igen igen szép de romlásáról panaszkodnak, más vetemény nincs.

No de talán már hosszas is vagyok, azért addig is míg e hó 27-én szoríthatom jobbotat Isten veled s az unghiakkal.

Kázmér

N. Berezna.

Szeptember 22. 1863.

Vidékünk az aratást egész a Kárpátokig, mely nagyobb részt csak zab s tavaszi gabonából áll, már valahára bevégezte.

A tavasz kedvező időjárása; mely a legjobb reménnyel keesegtetett, nem hozta meg a várt eredményt, minek nagy részt az egerek s a hegyeinkben megszáporodott vaddisznók az okai. Szénánk is csak félannyi mint a múlt évben volt. — Mindamellett ösmerve alföldi testvéreink szomorú helyzetét, nem merünk panaszkodni, sőt a gondviselés azon adományáért is hálat adva, a kevésből is sietni fogunk tehetségünkhöz képest enyhíteni testvéreink nyomorán. —

Imádkozom....

Imádkozom az Istenhez
Teóretted kedvesem,
Oh hiszen kórágyon fekszel
Szenvedően, betegen.

Eljöttek az éji órák,
Én virasztok egyedül,
Imádságban szellemem, az
Istenséggel egyesül.

Éjszakában fényes csillag
Az égbolton fölragyog,
Kínádat megnyihitni
Leszállnak az angyalok.

Szemciden édes álom,
Szivedben a szerelem,
Uram Isten légy irgalmas,
Hagyd meg őt hagyd meg nekem!

Van neked a mennyországban
Van már elég angyalod!
— Gyógyítsd meg a kedvesemet....
...Ugy legyen mint akorod!

Meghallgatott az Ur!

Meghallgatott az Ur:
Ő többé nem beteg,
Isten, jószágodért
Hálat rebegetek.

Meghagyta őt nekem,
Hogy boldoggá legyek,
Feledjem a multat,
A dermesztő telet.

Ily szomorú vagy talán még szomorubb körülmények közt nem egyszer százak meg százak esének e vidék lakói közül az éhhalál borzasztó áldozatául; épen azért érzi legjobban mily jól esett akkor a legesekélyebb felsegélés is

Az adakozások össze szedésére kinevezett nyolctagu vidéki bizottmányt azonban bátrak vagyunk figyelmeztetni: hogy működését ne hamarább kezdje meg, mint mikor a nép már valamit kicsépelet.

Kárpáti.

Debrecen.

Társadalmi életünk csöndes és lehagolt; még pedig oly csöndes, minőre a vilálmháritó feltalálása óta, nem emlékezik a kronika, — egész tavasz óta sem színház sem más nemesebb élvezet — a conservatorium által tartott hangversenyen kívül — nem ajánlkozott; közelebb azonban Reszler István dráma — népszimű, s dalmi társulatával meg fog érkezni, s addig is míg az új színházban működését megkezdheti, az általa — Péterfia utcában épített színházban rendezend előadásokat.

Hetivásáraink — dacára a jelen termény-szüik időnek — igen látogatottak, s különböző boldog vidékekről, de különösen Szathmár megyéből nagy mennyiségű élelmi szerek szállítatnak ide.

A kertekben az orgona, barack, meggy és cseresznyefák újra virítanak. Talán kiakarja pótolni a természet, mit elmulasztott. — A múlt hét utóján áldott jó esőnk volt, s azóta a lég kissé meghűlt. — A szüret e hó 24-én veendi kezdetét, bor kevés de jó lesz. — A lóverseny sz. Mihály napi vásár alkalmával fog megtartatni.

r. l.

Feledjek el mindent,
Mi eddig fájt nekem,
Üdvösségemmé lett
Már most a szerelem.

Boldogságom miattt
Könyekre fakadok,
Zsolozsmákká válnak
Ajkamon a dalok.

Isten, ki boldoggá
Tettél, néked zengek....
Zengelméimnek is
Megnyílnak a mennyek!

Halász Dezső.

A nap leszált.

A nap leszált, csöndes estve állott be,
Bokor megett zokog a kis fülmile;
Olyan édes s mégis olyan bús dala,
Mintha maga a bubánat szóllana!

Hallgatom s rá kebelemben fölkelnek
Hamvai a rég elszunnyadt emlékek....
Rég elszunnyadt, de mindig oly szomorú,
Mint egy hervadt szüzlányi koszorú.

Keljetek föl emlékeim! keljetek,
Nem kerüllek, — nem rettegek titeket;
Képetek bús, mégis kedves énekem;
Bennetek a bánatot is szeretem!.

Margitay Dezső.

